

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto)

25 päivänä marraskuuta 2020*

Oikeus tutustua asiakirjoihin – Asetus (EY) N:o 1049/2001 – Euroopan yhteisön ja Meksikon yhdysvaltojen sopimus nimitysten vastavuoroisesta tunnustamisesta ja suojasta tislattujen alkoholijuomien alalla – Sekakomitean yhteydessä esitetyt asiakirjat – Asiakirjaan tutustumista koskevan oikeuden epääminen – Kansainvälisiin suhteisiin liittyvän yleisen edun suojaa koskeva poikkeus – Kolmannen taloudellisten etujen suojaa koskeva poikkeus

Asiassa T-166/19,

Marco Bronckers, kotipaikka Bryssel (Belgia), edustajanaan asianajaja P. Kreijger,

kantajana,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään C. Ehrbar ja A. Spina,

vastajana,

jossa kantaja vaatii SEUT 263 artiklan nojalla unionin yleistä tuomioistuinta kumoamaan 10.1.2019 annetun komission päätöksen C(2019) 150 final, jolla hylättiin kantajan uudistettu hakemus saada tutustua asiakirjoihin ”Tequila cases found by the Tequila Regulatory Council to be informed to the European Commission (Ares(2018) 4023479)” ja ”Verification Reports in the European Market (Reportes de Verificación en el Mercado Europeo) (Ares(2018) 4023509))”,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Kanninen sekä tuomarit N. Póltorak (esittelevä tuomari) ja M. Stancu.

kirjaaja: hallintovirkamies P. Cullen,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 15.7.2020 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

tuomion

Asian tausta

- 1 Kantaja Marco Bronckers pyysi 8.5.2018, että hän saisi Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 (EYVL 2001, L 145, s. 43) nojalla tutustua Euroopan yhteisön ja Meksikon yhdysvaltojen välisen nimitysten vastavuoroista tunnustamista ja suojaa tislattujen alkoholijuomien alalla koskevan vuoden 1997 sopimuksen (EYVL 1997, L 175, s. 33; jäljempänä vuoden 1997 sopimus) mukaisesti perustetun, tislattuja alkoholijuomia käsittelevän sekakomitean (jäljempänä sekakomitea) kokousten kaikkiin pöytäkirjoihin. Euroopan komissio päätti antaa kantajalle osittain tutustuttaviksi sekakomitean kahden kokouksen pöytäkirjat; nämä kokoukset oli pidetty 30.3.2011 ja 3.6.2013.
- 2 Kantaja vahvisti 3.7.2018 vastaanottaneensa luovutetut asiakirjat; hän ei kiistänyt tehtyjä poistoja vaan ainoastaan komission valitsemien asiakirjojen kattavuuden. Hän esitti samalla komission maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosastolle uuden hakemuksen, joka koski tutustumista joihinkin luovutetuissa asiakirjoissa mainittuihin asiakirjoihin. Kantaja totesi seuraavaa:
 - ”Maaliskuun 30 päivänä 2011 pidetyn kokouksen pöytäkirjassa (2 kohdassa) mainitaan keskustelu Meksikon havaitsemista rikkomuksista, jotka liittyivät nimen ’Tequila’ käyttöön EU:n markkinoilla; tämä keskustelu perustui (3.6.2013 pidetyn kokouksen pöytäkirjan 4 kohdassa mainittuun) luetteloon.
 - Kesäkuun 3 päivänä 2013 pidetyn kokouksen pöytäkirjassa (4 kohdassa) mainitaan Consejo Regulador de Tequilan esittämät asiakirjat, jotka koskevat Euroopan unionissa valmistettuja tuotteita, joilla Meksikon mukaan loukataan selvästi maantieteellistä merkintää ’Tequila’.”
- 3 Komissio yksilöi 21.8.2018 päivätyssä kirjeessään kaksi asiaan liittyvää asiakirjaa: asiakirjat Ares(2018) 4023479 ja Ares(2018) 4023509 (jäljempänä pyydetyt asiakirjat). Pyydetyistä asiakirjoista kuultiin Meksikon viranomaisia, joilta ne komission mukaan olivat peräisin, asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Komissio hylkäsi näihin asiakirjoihin tutustumista koskevan hakemuksen asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ja 1 kohdan a alakohdan mukaisten, tietyn oikeushenkilön taloudellisten etujen suojaa sekä kansainvälisiin suhteisiin liittyvän yleisen edun suojaa koskevien poikkeusten nojalla.
- 4 Kantaja teki 5.9.2018 uudistetun hakemuksen, jossa hän kehotti komissiota harkitsemaan kantaansa uudelleen. Komissio jatkoi 26.9.2018 lähettämällään sähköpostilla uudistettuun hakemukseen vastaamisen määräaika viidellätoista päivällä asetuksen N:o 1049/2001 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Komissio ilmoitti kantajalle 17.10.2018 lähettämällään sähköpostilla, ettei se kykenisi antamaan vastausta ennen jatkettua määräajan umpeutumista.
- 5 Komissio ilmoitti kantajalle 14.11.2018 lähettämällään sähköpostilla, että komission pääsihteeristö oli asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 4 ja 5 kohdan mukaisesti kuullut uudelleen Meksikon viranomaisia mahdollisuudesta luovuttaa kyseiset asiakirjat (osittain).
- 6 Komissio hylkäsi 10.1.2019 kantajan tekemän asiakirjoihin tutustumista koskevan uudistetun hakemuksen (jäljempänä riidanalainen päätös).

Oikeudenkäynti ja asianosaisten vaatimukset

- 7 Kantaja nosti tämän kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 14.3.2019 toimittamallaan kannekirjelmällä.
- 8 Kantaja pyysi 19.7.2019 unionin yleistä tuomioistuinta antamaan määräyksen asian selvittämistoimesta pyydettyjen asiakirjojen sisällön ja niiden yksityisen luonteen tarkistamiseksi.
- 9 Unionin yleinen tuomioistuin kysyi 31.3.2020 työjärjestyksensä 89 artiklan 3 kohdan mukaisena prosessinjohtotoimena asianosaisilta, halusivatko ne tulla kuulluiksi asianosaisten kuulemiseksi pidettävässä istunnossa Covid-19:ään liittyvästä terveystilasta huolimatta. Asianosaiset vastasivat asetetussa määräajassa.
- 10 Asianosaisten lausumat ja vastaukset unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 15.7.2020 pidetyssä istunnossa.
- 11 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
 - kumoaa riidanalaisen päätöksen ja
 - velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 12 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
 - hylkää kanteen ja
 - velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

- 13 Kantaja esittää kanteensa tueksi neljä kanneperustetta.
- 14 Ensimmäinen kanneperuste koskee asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmannen luetelmakohdan ja/tai SEUT 296 artiklan rikkomista. Toinen kanneperuste koskee asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ja/tai SEUT 296 artiklan rikkomista. Kolmas kanneperuste koskee sitä, että on rikottu velvollisuutta ilmaista ylivoimaisen yleisen edun perusteella pyydettyjen asiakirjojen sisältämiä tietoja sillä perusteella, että kaikkiin tai joihinkin asiakirjoihin, joihin tutustumista oli pyydetty, oletetaan liittyvän asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja taloudellisia etuja. Neljäs kanneperuste koskee asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 6 ja 7 kohdan ja/tai SEUT 296 artiklan rikkomista.
- 15 Unionin yleinen tuomioistuin katsoo olevan aiheellista tarkastella SEUT 296 artiklan rikkomista koskevia väitteitä ennen muiden väitteiden ja perusteiden tarkastelua.

SEUT 296 artiklan rikkomista koskevat väitteet

- 16 Kantajan väitteet koskevat sitä, että komissio rikkoi SEUT 296 artiklaa soveltaessaan asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmannen luetelmakohdan ja 4 artiklan 2 kohdan mukaisia poikkeuksia, ja mahdollisuutta antaa kantajalle osittain tutustuttavaksi pyydetty asiakirjat.
- 17 Komissio kiistää nämä väitteet.

- 18 Komissio vetoaa siihen, ettei ensimmäisen perusteen yhteydessä esitettyä väitettä perustelujen riittämättömyydestä voida ottaa tutkittavaksi, koska kantajan tältä osin esittämät perustelut eivät vastaa unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 76 artiklassa määrättyjä vaatimuksia.
- 19 Tältä osin on todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan vaatimus, jonka mukaan kannekirjelmässä on työjärjestyksen 76 artiklan mukaisesti mainittava muun muassa oikeudenkäynnin kohde ja yhteenveto perusteista, joihin asiassa vedotaan, tarkoittaa, että yhteenvedon on oltava riittävän selkeä ja täsmällinen, jotta vastaaja voi esittää puolustuksensa ja jotta unionin yleinen tuomioistuin voi tarvittaessa ratkaista kanteen tukeutumatta muihin tietoihin (tuomio 29.4.2020, *Intercontact Budapest v. Euroopan unionin elinten käänöskeskus*, T-640/18, ei julkaistu, EU:T:2020:167, 24 kohta).
- 20 Käsiteltävässä asiassa SEUT 296 artikla mainitaan kannekirjelmän ensimmäisen perusteen otsikossa. Kantaja esittää myös joukon väitteitä, joilla kyseenalaistetaan riidanalaisen päätöksen pätevyyden lisäksi sen perustelujen riittävyys. Unionin yleinen tuomioistuin voi näiden seikkojen perusteella ymmärtää kantajan päättelyketjun, ja komissio voi esittää sitä koskevat väitteensä.
- 21 Näin ollen on todettava, että perustelujen riittämättömyyttä koskeva väite on otettava tutkittavaksi, toisin kuin komissio väittää.
- 22 Aluksi on palautettava mieleen, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan SEUT 296 artiklassa ja perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdassa edellytetyjen perustelujen on oltava kyseessä olevan toimen luonteen mukaisia ja niistä on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmentävä riidanalaisen toimen antaneen toimielimen päättely siten, että niille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt ja että toimivaltainen tuomioistuin voi tutkia toimenpiteen laillisuuden (ks. vastaavasti tuomio 29.9.2011, *Elf Aquitaine v. komissio*, C-521/09 P, EU:C:2011:620, 147 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 23 Kun kyse on hakemuksesta saada tutustua asiakirjoihin ja kyseessä oleva toimielin kieltäytyy antamasta asiakirjoja tutustuttaviksi, sen on kussakin tapauksessa käytössään olevien tietojen perusteella osoitettava, että asiakirjat, joihin tutustumista on haettu, tosiaanakin kuuluvat asetuksessa N:o 1049/2001 lueteltujen poikkeusten soveltamisalaan (tuomio 10.9.2008, *Williams v. komissio*, T-42/05, ei julkaistu, EU:T:2008:325, 95 kohta ja tuomio 7.7.2011, *Valero Jordana v. komissio*, T-161/04, ei julkaistu, EU:T:2011:337, 49 kohta).
- 24 Vaikka komission on esitettävä perusteet, joiden vuoksi on perusteltua soveltaa käsiteltävään asiaan jotakin asetuksessa N:o 1049/2001 säädetyistä tutustumisoikeuden poikkeuksista, sillä ei kuitenkaan ole velvollisuutta antaa tietoja, jotka ylittävät sen, mikä on tarpeen, jotta asiakirjaa tutustuttavakseen hakeva voi ymmärtää komission päätöksen taustalla olevat syyt ja jotta unionin yleinen tuomioistuin voi tutkia päätöksen laillisuuden (tuomio 30.1.2008, *Terezakis v. komissio*, T-380/04, ei julkaistu, EU:T:2008:19, 119 kohta).
- 25 Tältä osin on todettava, että riidanalaisen päätöksen taustalla olevat perusteet on esitetty siinä selvästi.
- 26 Komissio on etenkin maininnut poikkeukset, joihin epääminen perustuu; ne ovat asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettu kansainvälisiin suhteisiin liittyvää yleistä etua koskeva poikkeus ja saman asetuksen 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettu taloudellisia etuja koskeva poikkeus.
- 27 Komissio on todennut riidanalaisessa päätöksessä erityisesti, että evätessään oikeuden tutustua pyydettyihin asiakirjoihin asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmannen luetelmakohdan nojalla se on yhtäältä ottanut huomioon, että Meksikon viranomaiset ovat vastustaneet kyseisten asiakirjojen luovuttamista, sekä pyydettyjen asiakirjojen sisältöä koskevat näiden viranomaisten väitteet ja toisaalta päättänyt, että luovuttaminen saattaisi vaarantaa sekakomitean toiminnan. Komissio on korostanut Meksikon viranomaisten esittäneen sille pyydetty asiakirjat

sekakomitean kokousten yhteydessä. Se on myös todennut, että pyydettyissä asiakirjoissa luetellaan oletettuja petostapauksia ja tahoja, joiden väitetään käyttävän tai myyvän väärennettyä Tequilaa unionissa. Komission mukaan jotkin näistä mahdollisista luvattomista käytöistä ovat jo sellaisten kanteiden kohteena, jotka Meksikon viranomaiset ovat nostaneet unionin jäsenvaltioita vastaan Tequilan laittomasta jäljentämisestä. Unioni tekee näiden oikeustoimien yhteydessä tiivistä yhteistyötä Meksikon viranomaisten kanssa. Lisäksi komissio on todennut unionin ja Meksikon viranomaisten tarkastelevan tislattujen alkoholijuomien maantieteellisiä merkintöjä koskevien kanteiden mahdollisuutta.

- 28 Komissio on todennut, että Meksiko voisi pitää pyydettyjen asiakirjojen luovuttamista vastoin tämän kolmannen kumppanimaan kantaa luottamuksen rikkomisena, ja että luovuttaminen saattaisi johtaa siihen, että Meksiko kieltäytyy tulevaisuudessa toimittamasta sille tiettyjä tietoja erityisesti sekakomiteassa. Tämä puolestaan vaikuttaisi haitallisesti sekakomitean toimintaan ja kaikkeen maantieteellisiä merkintöjä ja niiden suojaunionissa koskevaan tulevaan yhteistyöhön.
- 29 Komissio on lisäksi todennut asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen luettelakohdan perusteella, että pyydetty asiakirjat sisältävät meksikolaisia Tequilan tuottajia koskevia luottamuksellisia kaupallisia tietoja. Komission mukaan kyseiset asiakirjat sisältävät muun muassa luettelon unionissa vireillä olevista riita-asioista, joissa asianosaisina ovat Meksikon viranomaiset, meksikolaiset Tequilan tuottajat ja yritykset, jotka myyvät Tequilaa unionin sisämarkkinoilla ilman minkäänlaista sertifiointia tai lupaa, sekä tuotenimet ja tuotemerkit, joita Meksikon viranomaiset eivät ole sertifioineet myytäväksi unionissa Tequilana, maantieteelliset alueet, joilla niitä myydään, sekä tietoja niiden tuottajista, näitä tuotteita myyvistä unionin yrityksistä ja toimista, joita Meksikon viranomaiset aikovat toteuttaa niitä vastaan, mukaan lukien mahdolliset oikeustoimet. Komissio on lisännyt, että näitä tietoja on pidettävä kaupallisesti arkaluonteisina ja että tästä syystä voidaan olettaa, että toimittaessaan komissiolle nämä arkaluonteisia kaupallisia tietoja sisältävät asiakirjat Meksikon viranomaiset olivat perustellusti odottaneet, ettei niitä julkisteta. Komission mukaan riski siitä, että näiden arkaluonteisten kaupallisten tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi kyseessä olevien yritysten taloudellisia etuja ja toimintaa asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luettelakohdassa tarkoitettulla tavalla, on ennustettavissa eikä hypoteettinen.
- 30 Komissio on myös tarkastellut mahdollisuutta myöntää osittainen tutustumisoikeus pyydettyihin asiakirjoihin. Edellä esitetyistä syistä merkittävää osittaista tutustumisoikeutta ei sen mukaan kuitenkaan ole mahdollista myöntää ilman, että edellä kuvatut edut vahingoittuisivat.
- 31 Edellä esitetyn perusteella on todettava, että komissio on riidanalaisessa päätöksessä esittänyt riittävän yksityiskohtaisesti tosiseikat ja oikeudelliset seikat sekä kaikki näkökohdat, joiden perusteella se antoi päätöksen. Kyseisen päätöksen perustelut ovat joka tapauksessa riittävät, jotta kantajalle ovat selvinneet päätökseen johtaneet syyt ja hän voi puolustaa oikeuksiaan ja unionin yleinen tuomioistuin voi harjoittaa valvontaansa.
- 32 SEUT 296 artiklan rikkomista koskevat väitteet on näin ollen hylättävä.

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmatta luettelakohdtaa

- 33 Aluksi on todettava, että asetuksella N:o 1049/2001 pyritään antamaan yleisölle mahdollisimman laaja oikeus tutustua toimielinten asiakirjoihin, kuten sen johdanto-osan neljännessä perustelukappaleesta ja 1 artiklasta ilmenee (tuomio 1.2.2007, Sison v. neuvosto, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 61 kohta ja tuomio 27.11.2019, Izuzquiza ja Semsrott v. Frontex, T-31/18, EU:T:2019:815, 58 kohta).

- 34 Asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa turvattujen etujen erityisen herkkä ja olennainen luonne ja se, että toimielin on mainitun säännöksen mukaan velvollinen olemaan antamatta tutustuttavaksi asiakirjaa, jonka sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi näitä etuja, johtaa kuitenkin siihen, että päätös, joka toimielimen on siten tehtävä, on monitahoinen ja arkaluonteinen ja edellyttää aivan erityistä huolellisuutta (tuomio 1.2.2007, Sison v. neuvosto, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 35 kohta).
- 35 Tätä tukee se, että asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdassa mainitut poikkeukset on laadittu pakottavin sanamuodoin niin, että toimielinten on evättävä oikeus tutustua kyseisten pakottavien poikkeusten alaan kuuluviin asiakirjoihin silloin, kun on esitetty näyttöä kyseisissä poikkeuksissa tarkoitetuista seikoista, eikä yleisen edun suojaa ole tarpeen verrata muiden etujen suojaan (tuomio 11.7.2018, ClientEarth v. komissio, T-644/16, ei julkaistu, EU:T:2018:429, 23 kohta).
- 36 Lisäksi yhtäältä, koska näillä poikkeuksilla poiketaan periaatteesta, jonka mukaan yleisöllä on oltava mahdollisimman laaja oikeus tutustua asiakirjoihin, niitä on tulkittava ja sovellettava suppeasti (tuomio 1.2.2007, Sison v. neuvosto, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 63 kohta ja tuomio 7.2.2018, Access Info Europe v. komissio, T-851/16, EU:T:2018:69, 36 kohta), minkä vuoksi ainoastaan se seikka, että asiakirja koskee poikkeuksella suojattua etua, ei riitä perustelevaan kyseisen poikkeuksen soveltamista (tuomio 27.2.2014, komissio v. EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 64 kohta ja tuomio 7.2.2018, Access Info Europe v. komissio, T-851/16, EU:T:2018:69, 36 kohta).
- 37 Toisaalta asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklassa tarkoitettujen poikkeusten suppean tulkinnan periaate ei estä sitä, että kyseisellä toimielimellä on 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen yleistä etua koskevien poikkeusten osalta laaja harkintavalta määrittäessä sitä, vahingoittaako tietyn asiakirjan sisältämien tietojen ilmaiseminen yleisölle tässä säännöksessä suojattuja etuja, ja vastaavasti unionin yleisen tuomioistuimen laillisuusvalvonnan suhteessa päätökseen, jolla toimielin on evännyt oikeuden tutustua tiettyyn asiakirjaan jonkin edellä mainitun poikkeuksen perusteella, on kohdistuttava ainoastaan siihen, että menettelyä ja perusteluvollisuutta koskevia sääntöjä on noudatettu, että tosiseikat pitävät asiallisesti paikkansa, että näitä tosiseikkoja ei ole arvioitu ilmeisen virheellisesti ja ettei harkintavaltaa ole käytetty väärin (ks. vastaavasti tuomio 1.2.2007, Sison v. neuvosto, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 64 kohta ja tuomio 12.9.2013, Besselink v. neuvosto, T-331/11, ei julkaistu, EU:T:2013:419, 34 kohta).
- 38 Käsiteltävässä asiassa se, onko komissio soveltanut oikealla tavalla asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan a kohdan kolmannessa luetelmakohdassa säädettyä poikkeusta, jonka mukaan toimielimet eivät anna tutustuttavaksi asiakirjaa, jonka sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi kansainvälisiä suhteita koskevan yleisen edun suojaa, on ratkaistava edellä esitettyjen seikkojen perusteella.

Ensimmäinen osa

- 39 Ensimmäisessä osassa kantaja väittää, ettei pyydettyjen asiakirjojen luovuttaminen johtaisi perustavanlaatuisiin ongelmiin. Hän toteaa, että riidanalaisessa päätöksessä annetaan ymmärtää Meksikon viranomaisten vastustuksen riippuvan siitä, voidaanko kyseisten asiakirjojen sisältöä pitää liikesalaisuuksina, joihin sovelletaan asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohtaa. Kantaja toteaa komission pitävän pelkästään sitä, että ulkomaan hallitus vastustaa asiakirjojen luovuttamista, sellaisenaan riittävänä perusteena sen toteamiselle, että asiakirjojen sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi kansainvälisiä suhteita – riippumatta kyseisten asiakirjojen luonteesta tai vastalauseen perusteluista. Meksikon viranomaisille ei kantajan mukaan kuitenkaan voida antaa oikeutta estää ilmaisemasta tietoja kaikista meksikolaisten yksityisten organisaatioiden tekemistä valituksista, jotka koskevat unionin kansalaisten toimintaa, vaatimatta niitä osoittamaan kyseisten valitusten sisältävän meksikolaisten yritysten tai kansalaisten liikesalaisuuksia. Kantaja vetoaa erityisesti unionin oikeuden siihen perusperiaatteeseen, jonka mukaan unionin kansalaisilla on oikeus tutustua unionin

toimielinten hallussa oleviin asiakirjoihin, mukaan lukien asiakirjat, jotka sisältävät unionin kansalaisia koskevia Euroopan ulkopuolisten maiden kansalaisten esittämiä väitteitä. Kantajan mukaan ainoa Meksikon viranomaisten esittämä selitys perustuu siihen, että tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi yksityishenkilöiden, eli meksikolaisten Tequilan valmistajien taloudellisia etuja asetuksen 1049/2001 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla. Kantaja lisää unionin aseman kansainvälisellä näyttämöllä olevan riittävän vahva kestävä joiakin erimielisyyksiä kauppakumppaniensa kanssa tarpeesta kunnioittaa avoimuuden ja kansalaisyhteiskunnan kohdistuvan vastuuvastuun kaltaisia, unionille hyvin tärkeitä arvoja.

- 40 Komissio kiistää nämä väitteet.
- 41 Kuten edellä 1 kohdasta ilmenee, komissio antoi kantajalle tutustuttavaksi osan sekakomitean kahden kokouksen pöytäkirjoista. Se ei kuitenkaan antanut sille oikeutta tutustua pyydettyihin asiakirjoihin, mikä ilmenee edellä 2 kohdasta.
- 42 Asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 4 kohdassa säädetään, että jos kyse on kolmannen asiakirjasta, toimielin kuulee tätä arvioidakseen, onko 1 tai 2 kohdassa säädettyä poikkeusta sovellettava, paitsi jos on selvää, että asiakirja on luovutettava tai sitä ei tule luovuttaa.
- 43 Kyseisessä tapauksessa pyydetty asiakirjat oli laatinut Consejo Regulador de Tequila. Meksikon hallitus on valtuuttanut tämän voittoa tavoittelemattoman organisaation valvomaan ja sertifioimaan, että Tequilan tuotanto, pullotus ja merkinnät suoritetaan Tequilaa koskevien Meksikon virallisten vaatimusten mukaisesti. Se myös seuraa ja valvoo vuoden 1997 sopimuksen soveltamista. Vaikka pyydetty asiakirjat ovat Consejo Regulador de Tequilan laatimia ja sisältävät tietoja Tequila-nimeä koskevien yksityisten etujen loukkauksista, ne laadittiin näin ollen vain, jotta Meksikon viranomaiset voisivat esittää ne unionille vuoden 1997 sopimuksen perusteella toimivan sekakomitean yhteydessä. Tästä syystä komissio kuuli Meksikon viranomaisia ennen riidanalaisen päätöksen antamista.
- 44 Kuulemisen yhteydessä Meksikon viranomaiset toivat esiin sen, että pyydettyjen asiakirjojen sisältämien tietojen ilmaiseminen saattaisi vahingoittaa tietyn luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellisten etujen, mukaan lukien teollis- ja tekijänoikeudet, suojaa.
- 45 Tältä osin on muistutettava, että asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu muun kolmannen kuin jäsenvaltion kuuleminen ei sido toimielintä, vaan sen on tehtävä toimielimelle mahdolliseksi arvioida, sovelletaanko tämän artiklan 1 tai 2 kohdassa tarkoitettua poikkeusta (tuomio 30.1.2008, Terezakis v. komissio, T-380/04, ei julkaistu, EU:T:2008:19, 60 kohta).
- 46 Komissio on näin ollen velvollinen kuulemaan kolmansia silloin, kun on kyse niiltä peräisin olevista asiakirjoista, mutta sen on itse arvioitava, mitä riskejä kyseisten asiakirjojen luovuttamisesta voi seurata. Se ei etenkään saa katsoa kyseisen kolmannen vastustuksen tarkoittavan automaattisesti, ettei asiakirjojen sisältämiä tietoja saa ilmaista kansainvälisten suhteiden vahingoittumisvaaran vuoksi, vaan sen on itsenäisesti arvioitava kaikki asiaa koskevat seikat ja tehtävä päätös oman harkintavaltansa rajoissa.
- 47 Lisäksi päätös, joka toimielimen on tehtävä, kun se soveltaa tätä säännöstä, on luonteeltaan monitahoinen ja arkaluonteinen ja edellyttää aivan erityistä huolellisuutta, kun otetaan huomioon muun muassa se, että suojattu etu on luonteeltaan erityisen arka ja olennainen (tuomio 4.5.2012, In't Veld v. neuvosto, T-529/09, EU:T:2012:215, 24 kohta).
- 48 Käsiteltävässä asiassa asiakirjoista ilmenee, että, kuten edellä 27 kohdassa todetaan, soveltaessaan asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmannen luetelmakohdan mukaista poikkeusta komissio on ottanut huomioon Meksikon viranomaisten perustellun vastalauseen lisäksi

pyydettyissä asiakirjoissa olevien tietojen sisällön; Meksikon viranomaisten perustelun, jonka mukaan asiakirjojen sisältämät tiedot koskevat taloudellisia etuja; erityiset olosuhteet, joissa komissio oli saanut asiakirjat; ja asiakirjojen luovuttamisen mahdolliset kielteiset seuraukset.

- 49 Tarkasteltuaan edellä 48 kohdassa mainittuja seikkoja komissio oli päättänyt, kuten edellä 28 kohdasta ilmenee, että Meksikon viranomaiset voisivat pitää pyydettyjen asiakirjojen luovuttamista luottamuksen rikkomisena, ja luovuttaminen saattaisi johtaa siihen, että Meksiko kieltäytyy tulevaisuudessa toimittamasta tiettyjä tietoja erityisesti sekakomiteassa, mikä vaikuttaisi kielteisesti komitean toimintaan ja kaikkeen tulevaan yhteistyöhön, joka liittyy maantieteellisiin merkintöihin ja niiden suojaan unionissa. Meksikon viranomaisten vastustus ei näin ollen johtanut automaattisesti siihen, että komissio kieltäytyi luovuttamasta pyydettyjä asiakirjoja.
- 50 Näin ollen on hylättävä kantajan väite, jonka mukaan komissio oli katsonut pelkästään sen, että Meksikon viranomaiset vastustivat asiakirjojen luovuttamista, olevan sellaisenaan riittävä peruste päätelmälle, jonka mukaan asiakirjojen sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi kansainvälisiä suhteita – riippumatta kyseisten asiakirjojen luonteesta tai vastalauseen perusteluista.
- 51 Tätä johtopäätöstä ei horjuta kantajan väite, jonka mukaan käsiteltävässä asiassa on pohjimmiltaan kyse siitä, ovatko Meksikon viranomaisten vastalauseen perustelut päteviä sikäli, että niiden mukaan pyydettyjen asiakirjojen sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettuja kansainvälisiä suhteita. Kantajan kirjelmien ja istunnossa esitetyn kannan mukaan tästä väitteestä seuraa, että komissio olisi voinut kieltäytyä ilmaisemasta pyydettyjen asiakirjojen sisältämiä tietoja vain, jos asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaista poikkeusta, johon Meksikon viranomaisten vastalause perustui, olisi sovellettu.
- 52 Tältä osin on todettava ensinnäkin, ettei komission tarvitse lausua asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisen poikkeuksen sovellettavuudesta, kun se tarkastelee asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmannen luetelmakohdan mukaisen poikkeuksen sovellettavuutta. Käsiteltävässä asiassa kolmannen maan vastalauseen perustelut ovat kuitenkin yksi niistä asioista, jotka komission on otettava huomioon tässä tarkastelussa. Erityisesti on niin, ettei asiakirjojen sisältämien tietojen ilmaisemisen kansainvälisille suhteille aiheuttaman riskin arviointi, jonka komissio suorittaa, perustu yksinomaan niiden perustelujen arviointiin, jotka kolmas maa esittää vastustaessaan tietojen ilmaisemista, vaan tähän ilmaisemiseen liittyvien kaikkien olosuhteiden arviointiin.
- 53 Toiseksi ja kuten kantaja on istunnossa myöntänyt, komissio arvioi Meksikon viranomaisten vastalauseen perusteluita, jotka koskevat pyydettyjen asiakirjojen sisältöä, yhtenä niistä olosuhteista, jotka se otti huomioon tarkastellessaan kansainvälisiä suhteita koskevan yleisen edun suojalle mahdollisesti aiheutuvaa vahinkoa. Tältä osin komissio on todennut pyydettyjen asiakirjojen sisältävän arkaluonteisia tietoja. Tämä toteamus on perusteltu sikäli, että kuten edellä 27 kohdasta ilmenee, kyseiset asiakirjat sisältävät tietoja oletetuista petostapauksista sekä tahoista, joiden väitetään käyttävän tai myyvän väärennettyä Tequilaa unionissa, ja tislattujen alkoholijuomien maantieteellisiä merkintöjä koskevista mahdollisista kanteista.
- 54 Näin ollen on hylättävä kantajan väite, jonka mukaan komissio olisi voinut kieltäytyä ilmaisemasta pyydettyjen asiakirjojen sisältämiä tietoja vain, jos se olisi voinut vahvistaa Meksikon viranomaisten vastalauseen olevan perusteltu.
- 55 Ensimmäisen kanneperusteen ensimmäinen osa on näin ollen hylättävä.

Toinen osa

- 56 Toisessa osassa kantaja väittää riskin siitä, että kyseisten asiakirjojen sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaa kyseisen kansainvälisen kauppakumppanin kanssa luotujen suhteiden suojaa, olevan hypoteettinen, jopa epätodennäköinen. Kantajan mukaan on todennäköisempää, että tietoisuuden lisääminen siitä, miten unionin jäsenvaltiot vastaavat Meksikon valituksiin vuoden 1997 sopimuksen loukkauksista, parantaisi unionin mainetta luotettavana kumppanina kansainvälisissä suhteissa.
- 57 Komissio kiistää nämä väitteet.
- 58 On ratkaistava, onko komissio riidanalaisessa päätöksessä selittänyt uskottavasti, millä tavoin riidanalaisiin asiakirjoihin tutustuminen voisi konkreettisesti ja tosiasiallisesti vahingoittaa unionin kansainvälisten suhteiden suojaa, ja voidaanko komissiolla asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen poikkeusten osalta olevan laajan harkintavallan rajoissa väitettyä vahingoittamista pitää kohtuullisesti ennakoitavissa olevana eikä täysin hypoteettisena (tuomio 28.11.2013, Jurašinović v. neuvosto, C-576/12 P, EU:C:2013:777, 45 kohta).
- 59 Kun unionin yleisessä tuomioistuimessa on nostettu kanne komission päätöksestä, jolla on asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmannen luetelmakohdan nojalla evätty oikeus tutustua asiakirjaan, ja kantaja vetoaa tämän kanteen tueksi siihen, ettei komissio ole osoittanut, että kyseisen asiakirjan sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi kyseisessä säännöksessä tarkoitettua suojattua yleistä etua, unionin yleisen tuomioistuimen on sille esitettyjen kanneperusteiden rajoissa selvitettävä, onko komissio päätöksessään tosiasiaa esittänyt tarvittavat selitykset ja todennut, että vahingoittumisen riski on kohtuullisesti ennakoitavissa eikä täysin hypoteettinen (tuomio 19.3.2020, ClientEarth v. komissio, C-612/18 P, ei julkaistu, EU:C:2020:223, 33 kohta).
- 60 Käsiteltävässä asiassa kantaja on korostanut, että koska komissio on käyttänyt konditionaalia, se on arvioinut, että pyydettyjen asiakirjojen sisältämien tietojen ilmaiseminen voisi johtaa kansainvälisten suhteiden heikkenemiseen, toteamatta kuitenkaan, että tämä riski on todellinen. On kuitenkin korostettava, että komissio on tästä huolimatta noudattanut asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmannelta luetelmakohdasta johtuvia vaatimuksia, sillä edellä 58 ja 59 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan se ei ole velvollinen toteamaan, että unionin kansainvälisten suhteiden vahingoittumisen riski on todellinen, vaan ainoastaan, että tämä riski on kohtuullisesti ennakoitavissa eikä täysin hypoteettinen.
- 61 Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin on todennut, että se, miten kolmannen maan viranomaiset näkevät unionin päätökset, on osa tämän kolmannen maan kanssa luotuja suhteita. Näiden suhteiden jatkuminen ja laatu ovat näet riippuvaisia tästä näkemyksestä (tuomio 27.2.2018, CEE Bankwatch Network v. komissio, T-307/16, EU:T:2018:97, 90 kohta).
- 62 Kuten edellä 37 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä ilmenee, komissiolla on lisäksi asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan a alakohtaa soveltaessaan laaja harkintavalta määritettäessä sitä, vahingoittaako tietyn asiakirjan sisältämien tietojen ilmaiseminen yleisölle tässä säännöksessä suojattuja etuja.
- 63 Tältä osin riidanalaisesta päätöksestä ilmenee, että sekakomitean tehtävänä on tuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojaaminen. Komissio saattoi tästä syytä kyseistä poikkeusta tarkastellessaan perustellusti katsoa, että jos pyydetty asiakirjat, jotka Meksikon viranomaiset olivat esittäneet kyseiselle komitealle ja jotka liittyvät suoraan tämän komitean toimintaan ja maantieteellisten merkintöjen suojaa koskevaan yhteistyöhön, luovutettaisiin Meksikon viranomaisten kahteen otteeseen esittämästä vastalauseesta huolimatta, nämä viranomaiset voisivat pitää tekoa luottamuksen rikkomisena. Yhtä perustellusti komissio saattoi katsoa, että tämän seurauksena maantieteellisten merkintöjen suojaa koskeva yhteistyö tämän kolmannen maan kanssa voisi olla

uhattuna, mikä voisi johtaa siihen, että Meksikon viranomaiset kieltäytyvät tulevaisuudessa toimittamasta tiettyjä tietoja etenkin sekakomitealle. Kuten edellä 27 kohdassa on todettu, pyydytyissä asiakirjoissa nimittäin luetellaan oletettuja petostapauksia ja mainitaan tahoja, joiden väitetään käyttävän tai myyvän väärennettyä Tequilaa unionissa; ne myös sisältävät tietoja, joiden mukaan jotkin näistä mahdollisista luvattomista käytöistä ovat jo sellaisten kanteiden kohteena, joiden yhteydessä unioni ja Meksikon viranomaiset tekevät tiivistä yhteistyötä. Komissio ei näin ollen ole tehnyt ilmeistä arviointivirhettä katsoessaan, että pyydettyjen asiakirjojen luovuttaminen voisi vaikuttaa kielteisesti toimintaan sekakomiteassa, jonka tavoitteena on suojata tuotteiden maantieteellisiä merkintöjä, ja kaikkeen tulevaan yhteistyöhön, joka koskee maantieteellisiä merkintöjä ja niiden suojaa unionissa.

- 64 Näin ollen on todettava, että riidanalaiseen päätökseen sisältyvät komission selitykset, jotka esitetään edellä 63 kohdassa, ovat uskottavia ja osoittavat, kuten edellä 58 kohdassa mainittu oikeuskäytäntö edellyttää, että on olemassa ennakoitava eikä täysin hypoteettinen riski kansainvälisten suhteiden vahingoittumisesta. Riskin olemassaolo riittää oikeuttamaan asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitetun poikkeuksen soveltamisen kaikkiin pyydettyihin asiakirjoihin sen laajan harkintavallan rajoissa, joka edellä 37 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan komissiolla on katsottava olevan sen soveltaessa tätä poikkeusta.
- 65 Ensimmäisen kanneperusteen toinen osa on näin ollen hylättävä.
- 66 Tätä johtopäätöstä eivät horjuta kantajan esittämät lisävaihteet.
- 67 Kantaja korostaa ensinnäkin, että asiakirjoissa, joihin hän on pyytänyt saada tutustua, ei käsitellä kansainvälisestä sopimuksesta käytäviä neuvotteluja, joiden kuluessa osapuolten kannat muuttuvat. Hänen mukaansa kyseiset asiakirjat liittyvät pikemminkin unionin ja Meksikon välisen kansainvälisen sopimuksen soveltamiseen käytännössä. Tältä osin oikeussääntöjen, jollainen valtiosopimuskin on, soveltamisessa on kyse oikeusvarmuudesta. Oikeusvarmuuteen liittyvät odotukset vahvistavat kantajan mukaan avoimuuden periaatteen merkitystä soveltamisvaiheessa.
- 68 Tätä väitettä ei voida hyväksyä.
- 69 On todettava ensinnäkin, että asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmannessa luetelmakohdassa oleva kansainvälisten suhteiden käsite on unionin oikeuden oma käsite (ks. vastaavasti tuomio 14.2.2012, Saksa v. komissio, T-59/09, EU:T:2012:75, 62 kohta).
- 70 Kyseisen säännöksen sanamuodosta tai oikeuskäytännöstä ei ilmene, että asiakirjoihin sovellettaisiin lähtökohtaisesti erilaista suojatasoa sen mukaan, ovatko ne peräisin tietyn kansainvälisen sopimuksen ”neuvottelu-” vai ”soveltamisvaiheesta”.
- 71 Näin ollen voi olla asianmukaista arvioida suojatun edun vahingoittumisen riskiä, joka koskee vuoden 1997 sopimuksen soveltamiseen liittyvien asiakirjojen luovuttamista, sekakomitean toiminnan ja siten myös maantieteellisten merkintöjen suojaa koskevan yhteistyön vaarantumisen riskin perusteella.
- 72 Toiseksi kantaja väittää, että vuoden 1997 sopimuksen soveltaminen koskettaa edelleen unionin yksityisiä toimijoita, joista yhtäkään ei ole kutsuttu osallistumaan sekakomitean kokouksiin. Komiteassa käsiteltyjen asiakirjojen avoimuus on kantajan mukaan tästä syystä erityisen tärkeää.
- 73 Tätäkään väitettä ei voida hyväksyä.

- 74 Asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmannesta luetelmakohdasta nimittäin seuraa, ettei ylivoimaisen yleisen edun mahdollista olemassaoloa tarvitse tarkastella silloin, kun vedotaan kansainvälisiin suhteisiin liittyvää yleisen edun suojaa koskevaan poikkeukseen (tuomio 27.2.2018, CEE Bankwatch Network v. komissio, T-307/16, EU:T:2018:97, 124 kohta). On lisättävä, että sama koskee yksityistä etua.
- 75 Vaikka kyseinen väite on esitetty ensimmäiseen kanneperusteeseen liittyvien muiden väitteiden tueksi, sillä ei kuitenkaan voida kyseenalaistaa edellä esitettyjä toteamuksia, joista ilmenee, ettei komissio tehnyt ilmeistä arviointivirhettä soveltaessaan asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmannessa luetelmakohdassa mainittua poikkeusta.
- 76 Lisäväitteet on näin ollen hylättävä.
- 77 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että ensimmäinen kanneperuste on hylättävä kokonaisuudessaan.
- 78 Näin ollen on tarpeetonta tarkastella asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan rikkomista koskevien toisen ja kolmannen kanneperusteen aiheellisuutta tai samassa säännöksessä tarkoitettuun ylivoimaiseen yleiseen etuun vetoamista, sillä jotta riidanalainen päätös olisi oikeudellisesti perusteltu, riittää, että komissio on evännyt pyydettyihin asiakirjoihin tutustumisen vetoamalla perustellusti johonkin poikkeukseen (ks. vastaavasti tuomio 11.7.2018, ClientEarth v. komissio, T-644/16, ei julkaistu, EU:T:2018:429, 78 kohta).
- 79 Myös neljäs kanneperuste, joka koskee pyydettyjen asiakirjojen osiin tutustumisen epäämistä, on hylättävä. Edellä 64 kohdasta ilmenee, että evätessään oikeuden tutustua pyydettyihin asiakirjoihin komissio on todennut ilmeistä arviointivirhettä tekemättä, että asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmannessa luetelmakohdassa mainittu poikkeus koskee kyseisiä asiakirjoja kokonaisuudessaan.

Selvittämistoimea koskeva pyyntö

- 80 Kantaja on vastineessaan pyytänyt unionin yleistä tuomioistuinta antamaan määräyksen asian selvittämistoimesta pyydettyjen asiakirjojen sisällön ja niiden yksityisen luonteen tarkistamiseksi.
- 81 Käsiteltävässä asiassa on todettava, että riidanalaisen päätöksen perustelu, joka koskee asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmannessa luetelmakohdassa säädetyn poikkeuksen soveltamista, perustuu kansainvälisiä suhteita koskevan yleisen edun suojaan siinä tapauksessa, että pyydettyt asiakirjat luovutetaan vaikka Meksikon viranomaiset ovat vastustaneet sitä kahteen otteeseen. Tältä osin kantaja, joka ei sinänsä kyseenalaista kansainvälisiä suhteita koskevan yleisen edun suojaan liittyvän poikkeuksen soveltamismahdollisuutta, kun otetaan huomioon kyseisten asiakirjojen sisältö, väittää, että mainitun edun vahingoittumisriskin arviointi riippuu käsiteltävässä asiassa siitä, sisältävätkö kyseiset asiakirjat asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja liikesalaisuuksia. Kuten ensimmäisen kanneperusteen ensimmäisen osan tarkastelusta ilmenee, tämä väite on perusteeton. Unionin yleinen tuomioistuin kykenee konkreettisesti arvioimaan, saattoiko kyseinen toimielin pätevästi evätä oikeuden tutustua kyseiseen asiakirjaan poikkeuksen, johon on vedottu, perusteella ja näin ollen arvioimaan sen päätöksen laillisuutta, jolla tutustumisoikeus kyseiseen asiakirjaan on evätty (ks. vastaavasti tuomio 28.11.2013, Jurašinović v. neuvosto, C-576/12 P, EU:C:2013:777, 26–30 kohta ja tuomio 2.10.2014, Strack v. komissio, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, 73 kohta).
- 82 Selvittämistoimea koskeva pyyntö on näin ollen hylättävä.
- 83 Kanne on näin ollen hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

- 84 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.
- 85 Koska kantaja on hävinnyt asian, hänet on komission vaatimusten mukaisesti velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Marco Bronckers velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanninen

Póltorak

Stancu

Julistettiin Luxemburgissa 25 päivänä marraskuuta 2020.

Allekirjoitukset